

om Rigsdagen, om Thinget her er tilfreds hermed (Hør! Hør!). Rigsdagen i det Hele er Bogter over den almindelige Valgrets værdige Opretholdelse og Bogter over, at der ikke skeer nogensomhelst Afbræk i den frie Benyttelse af den fra Autoriteternes Side (Hør!). I et saadant Tilfælde, som det foreliggende, maa det være Amtmandens Pligt, naar han mener at burde stride ind, ligesaavel at forudsætte, at det Rygte, som har foranlediget ham hertil, er falsk, som at der kan være Sandhed deri, og forudsætter han det første, saa skylder han at værne om den valgte Rigsdagsmands Ære, og skylder fremfor Alt, hvad der ogsaa er hans juridiske Pligt, at lade ham stræve, for at han kan være tilstede, overvære Forhørene og vogtere over sin Interesse i Sagen; thi i et saadant Tilfælde knytter hans personlige Valginteresse sig i en høj Grad til hele Valghandlingen. Men dette er ikke skeet; der er ikke iagttaget saadanne Retsformer, og man har i det Hele brugt en Fremgang, som saare let vilde kaste det Skin paa vedkommende Autoritet, at han har havt en Partianskuelse i Sagen, som har været ham mere eller mindre kjær. Jeg vil aldeles ikke sige, at Sligt er skeet, men man kunde, efter det Påserede, være besejret til at danne sig en Formodning i saa Henseende; dog ikke engang dertil bør der være en Anledning, at en saadan Formodning skal kunne opstaae. Baa de to Gænge og det Andet maatte have været forebygget. Jeg mener derfor, at det er Thingets ufravigelige Pligt i saadanne Tilfælde, gennem det Ministerium, der er sat til at vaage over Justitsen, at sørge for, at Justitsen ikke bruges paa private Mænds Opfordringer, men kun til at fremme sit rette Diemed.

Mourier: Da der er opkastet adskillige Tvivl med Hensyn til den juridiske Opfattelse af Sagen, har jeg fundet mig foranlediget til at tage Ordet, men maa dog bemærke, at jeg hverken kan eller vil udtale mig om Sagens egentlige Realitet; thi denne lader sig ingenlunde bedømme af hvad Udvalgets Betænkning indeholder, ligesom og nylig eet af Udvalgets Medlemmer udtrykkeligt har sagt, at det ikke var Realiteten, men Formen, der efter Udval-

gets Formening gav Anledning til Anke. Men jeg vil med Hensyn til Sagens formelle Side tillade mig en Bemærkning nærmest om den Anke, der er ført over den fra Amtmandens Side brugte Fremgangsmaade. Hvorvidt der af Forhørsdommeren har været anvendt den behørigte Conduite, skal jeg lade være usagt, da Forhørene ere mig ubekendte. Efter hvad Thinget vil have erfaret, bestaaer det Forhold, som lægges Amtmanden til Last, væsentligt deri, at han har bekliffet en Sættedommer til i Sagen at optage Forhør. Jeg troer dog, at Thinget vilde gaae noget for vidt, om det alene paa Grund af, at dette maaskee mindre heldige Udtryk er brugt i den af Overøvrigheden udfærdigede Bestikkelse, vilde bestemme sig til en Udtalelse, som dog maatte forudsætte en stærk begrundet Anke. Selv Thingsvidner i civile Sager betegnes ikke sjældent ved Ordene „Forhør“ eller „Bidneforhør.“ Men, selv naar hiint Udtryk tages i den sædvanlige Betydning af inquisitorisk Forhør, forekommer det mig, saaledes som Sagen foreligger, ikke klart, at Amtmanden har feilet ved i Bestikkelsen at bruge det paaankede Udtryk. Man misforstaae mig ikke, jeg paastaaer ei, at Amtmanden har handlet rigtigt; thi jeg dømmes ikke om Realiteten. Men det er her i Salen af den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2det District (Lyffe) udtalt, at der i Amtet circulerede et almindeligt Rygte om, at Bestikkelse virkelig havde fundet Sted i Anledning af det omhandlede Valg; dette Rygte, hvor ubegrundet det end i og for sig har været, kan gjerne have været af saadan Bessaffenhed og have vundet en saadan Tiltro, at Muligheden neppe kan nægtes af, at Amtmanden deri kan have havt Anledning til, fra det Offentliges Side at stride ind og foranstalte Undersøgelse anstillet netop i den valgte Form; han kan hertil have fundet sig opfordret i Anerkendelsen af den store Interesse, som det maa have for det Offentlige, at der værnes om Valgenes Reenhed og imod Valgrettighedens Misbrug. Stiller man altsaa Sagen blot, paa det formelle Standpunkt, forekommer der mig ikke at foreligge nogen afgjørende Grund til at ansee det som givet, at nogen Feil er begaaet fra Amtmandens Side; men, som sagt, det er kun med